eſſe deũ in carne tectũ· cũ prius dixiſſet petrus in perſona
omniũ diſcipulorũ tu es xp̄us filius dei viui. Periit
a me fuga) ego nõ fugi ſ; potius permiſi me in mortẽ da
ri p̄ liberacõe alioꝝ (et nõ ē inuẽtus aliquis q̄ reqͣrat vi-
tã meã) ad ſaluãdũ eam. ¶ Et ideo. Clamaui ad te
dñe) pr̄ (dixi tu es ſpes mea) ſpem meã in te poſui· cui eti
am morti approximãs ꝓpriã aiaꝫ cõmẽdaui (portio mea)
pars mea (in terra viuẽtiũ) ¶ O dñe in quẽ ſpero.
Intẽde ad dep̄cacõnẽ meã/ qꝛ valde afflictus ſũ) ab
impijs me perdere querentibꝫ. ¶ Hic quidem intẽde.
Libera me a perſeq̄ntibꝫ me) et opus ē (qm̄ cõfortati
ſũt) te p̄mittẽte in tm̄ (ſup me) ut manus michi ingere-
rẽt ⁊ in cruce ſuſpẽderẽt. Libera me ⁊ Educ me de in
ferno) vbi aīe fideliũ a diabolo detinẽtur ⁊ cuſtodiũtur/
nõ patiaris (aiaꝫ meã) in clauſtris infernalibꝫ detineri
ut de mea liberacõe (laudet nomẽ tuũ a me) et ab alijs
liberatis p̄ me/ et nec̄e ē ut educas qm̄ (me exſpectãt iu-
ſti) liberatorẽ ſuũ (donec retribuas michi) ſuſcitãdo ter
cia die glīaꝫ reſurrectõis q̄ eſſe debꝫ abiecte paſſionis
retributio.

¶ Pſalmus · Cxlij · in quo monet
ad penitentiã ⁊ orationem.

Propheta in perſona cuiuſlibet penitẽtis.

Dñe exaudi oracõnẽ meã

auribꝫ) clemẽ-
tie tue (percipe dep̄cacõnem meã in veritate tua ⁊ iuſticia
exaudi me) q̄ penitẽtibꝫ ⁊ ſe accuſantibꝫ indulges.
Exaudi dico. Et nõ intres in iudiciũ cũ ſuo tuo) ut ſe
cũdũ merita me iudices/ ego miſcd̄ia indigeo ego fu-
gitiuus ad te redeo/ pacẽ q̄ro/ nõ ergo intres mecũ in

iudiciū qꝛ nec ego volo intrare tecū (qꝛ)i tuo pacō e(nul
lus viuētiū aut hō aut āgelus iuſtificabitur)qꝛ ſolus es
in quo pccm cadē nō pt/ in cuius ɔſpectu et aſtra nō ſūt
mūda. ¶ Precor ut nō intres in iudiciū cū ſuo tuo.
Quia inimicus meus) .i. diabolus (pſecutus eſt aīaꝫ
meā et depſſit vitā meā)ut terrenis inhereat.
Conatus ē etiā inimicus meus qꝫ tū in ſe ē. Collocare
me in tenebris)peccorū ſic ceteros deſperatos(et anxia=
tus ē ſpūs meus)vidēs vicinitatē piculi(et turbatū eſt
cor meū) qꝛ ex me neſciebā quō de hac captiuitate poſſeꝫ
exire. ¶ In tātis aūt tribulacōibꝫ deprehenſus ad hoc re
mediū me ɔtuli. Memor fui dierū antiquoꝝ)in qbꝫ
alijs penitētibꝫ miſcōiā exhibuiſti(meditatus in omībꝫ
opibꝫ tuis)ut in eis aliqꝫ michi parare ɔſolacōnem(et
in factis manuū tuarū) que miſericorditer feciſti q me=
ditacō ad ſpei erexit fiduciā ut pſumerem potius de tua
pietate ɔfidere qꝫ de meis iniqtatibꝫ deſperare.
Et nō tm̄ meditabor ſꝫ etiā cū exhibicōe bonoꝝ operū.
Manus meas ad te in oracōe leuaui/ et ſic terra ſine
aqua deſiderat irrigari)ut fructū faciat(ſic aīa mea de=
ſiderat te deū ſuū) ¶ Peto. Velociter exaudi me)et
debes facere. nō differas qꝛ(propter defectū ē ſpūs meus)
et miſerere mei. ¶ Dn̄e exaudi me in hoc ſcilicet ut
Non auertas faciē tuā a me)tāqꝫ offenſus a me/ qꝛ
ſi auertis(ſimilis ero deſcendētibꝫ in lacū)inferni.
Nō auertas faciē tuā dico ſꝫ potius. Auditam fac michi
velociter)ſine tardacōe(miſcōiaꝫ tuā. qꝛ in te ſperaui)
nō in alio. ¶ Et. Notā fac michi viaꝫ in qua ābulem)
dux michi ſit veritas tua/ et greſſus mei tua gr̄a dirigāt
(quia ad te)fontē pietatis(leuaui omnē ɔfidētiam ani=
me mee) ¶ Et ne impediar a via.

Eripe me de inimicis meis) diabolo et mẽbris eius/ et hac fiducia peto q2 ad portũ pietatis tue (me confugi) fugiẽs/ doce me) tã q̃ ignarũ tã q̃ impitũ et nichil de ſua v̓tute p̄ſumẽtẽ (facere volũtatẽ tuam) et debes (q2 deus meus es tu) cuius volũtatẽ debeo ſeq̃ in omnib9.

Doce me dico qd̓ vtiq3 facies/ q2. Spiritus tuus bonus deducet me per ſemitã iuſticie in terrã rectã) .i. viuentiũ quã ſoli recti poſſidebũt (propter nomẽ tuũ) non ꝓpter merita mea (viuificabis me) vita gratie per cuius virtutẽ veniã ad vitam glorie (in equitate tua viuifica me) que eſt bonitatis tue condecentia/ quia exigit equitas tua ut viuifices illũ qui ſe tibi humiliat.

Viuificabis me ⁊c. Educes de tribulacõe) huius ſeculi (aĩam meã) qñ me de iſto carcere exire iuſſeris ut in te ſit q̃eta ⁊ leta (⁊ in miſcd̓ia tua) nõ in meito meo (diſp̓des inimicos meos) diabolũ ⁊ eius ſeq̃ces. Et hãc pietatē michi indulge nõ q2 iuſtus ſ3 (q2 ſuus tuus ſũ ego)

¶ Pſalmus. Cxliij. in quo monet ad gratiarũ actionẽ pro victoria.

Propha nõ inſoleſcẽs de victoria ſ3 hũiliter grãs agẽs deo in p̓ ſona ſui ⁊ cuiuſlib3 iuſti pugnãtis ⁊ triũphãtis ꝯtra diabolũ ait.

Benedictus dominus deus

qui docet manus meas ad p̄liũ) qd̓ de prope fit/ p̓ me enĩ neſciuiſſem ꝯtra goliã p̄liari (et digitos meos ad bellũ) qd̓ de longe ſiue a remotis fit: ¶ Vere bñdictus deus meus q̃ in ipſe ẽ. Miſericordia mea) quib9 nõ ſolũ miſeretur mei ſ3 etiã me miſericordẽ fecit (refugium) a quo cõſtantiã meã ſumit infirmitas (ſuſceptor) q2 pugnanti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf